

Dla każdego pobyt w szpitalu jest ogromnym stresem. Ogromne znaczenie ma pozytywne nastawienie do lekarzy oraz wiara w to, że wszystko przebiegnie pomyślnie. Środowisko szpitalne, personel medyczny i pacjenci mogą być ważnym czynnikiem terapeutycznym, ale także źródłem stresu. Holmes i Rahe na podstawie licznych badań, przeprowadzonych wśród przewlekle chorych, hospitalizowanych pacjentów, opracowali Skalę Stresu Szpitalnego, uszeregowaną zgodnie ze wzrostem siły oddziaływania. Warto ją poznać, aby jak najlepiej przygotować się do ewentualnej hospitalizacji, która niestety prędzej czy później dotknie nas lub naszych bliskich.

1. Spanie z osobami obcymi w tej samej sali.
2. Jedzenie posiłków o porze odmiennej niż zazwyczaj.
3. Konieczność spania w nie swoim łóżku.
4. Obecność aparatury medycznej.
5. Budzenie w nocy przez pielęgniarki.
6. Skrępowanie pomocą pielęgniarki podczas zabiegów higienicznych.
7. Niemożność otrzymania prasy, oglądania TV o dowolnej porze.
8. Częste wizyty u współpacjentów.
9. Konieczność pozostawiania w tej samej sali lub łóżku przez cały dzień.
10. Świadomość przykrego zapachu szpitalnego.
11. Przebywanie w sali z poważnie chorym pacjentem, z którym nie można rozmawiać.
12. Asysta podczas załatwiania potrzeb fizjologicznych.
13. Brak wizyt przyjaciół.
14. Przebywanie w tej samej sali z niesympatycznym pacjentem.
15. Przebywanie w zbyt zimnej lub przegrzanej sali.
16. Myśli o możliwej zmianie wyglądu po opuszczeniu szpitala.
17. Pobyt w szpitalu podczas świąt lub uroczystości rodzinnych.
18. Strach przed bólem związanym z zabiegiem.
19. Troska o współmałżonka.
20. Spożywanie zbyt zimnych i niesmacznych posiłków.
21. Brak zindywidualizowanej opieki.
22. Nagłe, spowodowane wypadkiem znalezienie się w szpitalu.
23. Niemożność przewidzenia zabiegów medycznych związanych z własną osobą.
24. Ciągły pośpiech personelu szpitalnego.
25. Myśl o stracie zarobków z powodu choroby.
26. Zażywanie leków powodujących dyskomfort.
27. Mówiący zbyt szybko i posługujący się profesjonalnym językiem personel szpitala.
28. Poczucie uzależnienia się od leków.
29. Brak wizyt rodziny.
30. Świadomość czekającej operacji.
31. Przebywanie w szpitalu odległym od miejsca zamieszkania.
32. Konieczność nagłej hospitalizacji.
33. Brak odpowiedzi na sygnalizowanie wezwania.
34. Niewystarczające ubezpieczenie na pokrycie kosztów leczenia.
35. Brak odpowiedzi personelu na zadawane pytania.
36. Tęsknota za współmałżonkiem.
37. Karmienie przez zgłębnik.

Szpitalny stres

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: wtorek, 01, listopad 2011 23:00

Barbara Łączna

Odsłony: 6180

38. Brak ulgi mimo przyjmowania leków przeciwbólowych.
39. Niemożność przewidzenia efektów leczenia.
40. Nieotrzymywanie leków przeciwbólowych w razie potrzeby.
41. Utrzymywanie w niewiedzy, co do choroby.
42. Nieinformowanie o diagnozie.
43. Myśl o utracie słuchu.
44. Świadomość poważnej choroby.
45. Myśl o utracie nerki lub innego ważnego organu.
46. Myśl o raku.
47. Myśl o utracie wzroku.

Źródło: A.J. Davis, Listening and responding, The C.V. Mosby Company St. Louis, Toronto 1984